

ד"ר רותי דקל

מומחית בתחום אבחון לקויות למידה והפרעת קשב וריכוז, הוראה מותאמת (מתקנת) ואסטרטגיות למידה.

עונה על שאלות הקוראים

מיכל מחולון, אמא לילד בן 9, שואלת:

הבן שלי בכיתה ד' ואינו מוכן להכין את שיעורי הבית, אלא אם כן מישוהו מאיתנו יושב איתו ועוזר לו. חשוב לי להדגיש שכל נושא שיעורי הבית מקלקל את האווירה בביתנו. הכנת השיעורים נמשכת על פני כל אחה"צ וגורמת לריבים וויכוחים מרובים בינו לבינו, וביני לבין בעלי. מה עלינו לעשות כדי שבננו יכין את שיעוריו באופן עצמאי ולא תלות בנו?

לשאלתך מיכל, נושא שיעורי הבית מסעיר משפחות רבות, ובעיקר כאלה שלהן ילדים בגיל בית ספר יסודי. אתייחס לשאלתך מנקודות מבט שונות, מטרת שיעורי הבית, התלמיד והדינמיקה המשפחתית:

כיום, רווחת הדיעה ששיעורי הבית מיותרים ולא תורמים ללמידה, זאת מתוך טענה שהלמידה בעידן הטכנולוגי המודרני, איננה למידה פרונטלית, המבוססת על הקניית ידע ושינון כפי שהיה בעבר, אלא למידת חקר משמעותית המתרחשת תוך כדי פעילות, התנסות וחוויה. למרות הטענה המוצגת, בפועל, במרבית הכיתות, עיקר הלמידה עדיין פרונטלי ברובו, וגם המבחנים עדיין לא עברו מן העולם.

מכאן ניתן להבין שאחת ממטרות שיעורי הבית הינה, תירגול הנלמד בכיתה ויישום. כשהמורה פותרת על הלוח תרגילים בחשבון, בלשון או בכל מקצוע אחר, הכל נראה היגיוני, קל ופשוט. האם הבן שלך יכול לתת את התרגילים בכוחות עצמו? ומכיוון אחר, אנו יודעים שהתלמידים הינם אנשים הנבדלים זה מזה: ביכולותיהם, באופן קליטת המידע, במהירות עיבוד המידע, בקצב העבודה, בתכונות האופי שלהם ועוד. שיעורי בית הינם הזדמנות לכל תלמיד לעבוד

בקצב ובדרך שלו ובזמן המתאים לו. התנסויות של עבודה עצמית במטלות השונות, במקצועות הלימוד השונים, תורמות לפיתוח לומד עצמאי. מכאן, שיש חשיבות רבה לשיעורי הבית. ועכשיו להיבט המשפחתי: לתפיסתי, שיעורי בית הם מטלה לתלמיד ובשום אופן לא מטלה להורים. באם אתם חשים שכמות שיעורי הבית גדולה מידי או ששיעורי הבית אינם תירגול של הנלמד בכיתה, אלא משהו אחר, חשוב שתיפנו לצוות ביה"ס, תעלו את טענותיכם (בנועם) ותנסו להגיע להבנות בנושא.

במקביל, אציע לקיים שיחה משפחתית בה תדונו בנושאים כגון: נחיצות שיעורי הבית במקצועות השונים, תשמעו מהילד מדוע אינו מכין את השיעורים באופן עצמאי, ותנסו למצוא את הפתרונות הנכונים לכם. לדוגמא: לא אחת, הילדים מנצלים את סטואציית שיעורי הבית לזמן אינטרקציה עם ההורה שבדרך כלל (ולא מרוע לב חלילה) עסוק בדברים אחרים כמו: עבודה, טיפול באחים האחרים ועוד. אם זה המצב, נסו למצוא זמן איכות משותף לכם ולילד. אפשרות אחרת הינה שהילד לא הבין את שנלמד בכיתה. במקרה זה הוא יכול להיעזר בחבר, או ששוב, תעדכנו את המורה ובקשו ממנה לסייע לו. סיבות אחרות הן קשיים אובייקטיביים כמו: לקות למידה או מוסחות. במצבים כאלה, מומלץ להיעזר באיש מקצוע שיתן לילד שיעורי הוראה מותאמת (מתקנת) או אסטרטגיות למידה. תישארו אתם ההורים שלו, תתמכו בו, אך אל תהפכו להיות המורים שלו.

רוצים לשאול את ד"ר רותי דקל?

כתבו אלינו ל - contact@rutydekkel.com